

Svět 2003

sympatizuje prezident Vladimir Putin. Podle mise OBSE volby neodpovídaly mezinárodním standardům.

– Zimbabwe vystoupilo z britského Společenství, protože summit Společenství prodloužil pozastavení jeho členství.

9. 12. – Japonská vláda premiéra Džuničira Koizumiho schválila vyslání japonských vojáků do Iráku pro nebojové operace.

10. 12. – Irácká prozatímní vláda schválila vytvoření trestního tribunálu, který bude soudit zločiny proti lidskosti spáchané bývalými členy režimu Saddáma Husajna.

– Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii (ICTY) v Haagu odsoudil bosenského Srba Dragana Obrenoviče k 17letému trestu odnětí svobody za účast na masakru ve Srebrenici.

– V Ženevě první egyptsko-iránský summit po 24 letech.

12. 12. – Kanadského premiéra Jeana Chrétienu vystřídal ve funkci Paul Martin.

13. 12. – Evropská unie se nedohodla na summitu v Bruselu na historicky první ústavní smlouvě.

– Americké jednotky zadržely nedaleko iráckého města Tikrít bývalého iráckého prezidenta Saddáma Husajna.

18. 12. – Írán podepsal ve Vídni dodatkový protokol ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní (Non-Proliferation Treaty).

26. 12. – Zemětřesení na jihovýchodě Íránu o síle 6,3 Richterovy stupnice. Odhad počtu obětí ke konci roku: 30 000. Historické město Bam z větší části zničeno.

1. leden 2004

Předsednictví v Evropské unii na 6 měsíců převzalo Irsko.

Irsko se stalo první evropskou zemí, která zakazuje kouření v barech a restauracích.

Zdroj: ČTK

Válka v Iráku

Válka začala 20. března 2003 ve 03.35 SEČ, 9. dubna 2003 (21. den války) se po pádu Bagdádu zhroutil režim prezidenta Saddáma Husajna, velké boje skončily 14. dubna (26. den války) dobytím Tikritu. Americký prezident George Bush oznámil 2. května 2003 (44. den války) krátce po 03.00 SELČ (de facto 1. května) konec velkých bojových operací v Iráku.

Hlavní důvody pro válku podle USA a Británie

Irák soustavně po 12 let porušoval a nepodřizoval se rezolucím RB OSN, nezničil rakety se zakázaným doletem přes 150 km a nedoložil zničení všech dříve vlastněných zbraní hromadného ničení (chemických, biologických i jaderných), což mu přikazovaly rezoluce RB OSN.

Koalice proti Iráku

Podle USA ze 27. března 2003 bylo v koalici proti Iráku 49 zemí: Afghánistán, Albánie, Angola, Austrálie, Ázerbájdžán, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Dominikánská republika, Eritrea, Estonsko, Etiopie, Filipíny, Gruzie, Honduras, Island, Itálie, Japonsko, Jižní Korea, Kolumbie, Kostarika, Kuvajť, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Makedonie, Marshallovy ostrovy, Mikronésie, Mongolsko, Nikaragua, Nizozemsko, Palau, Panama, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Rwanda, Salvador, Singapur, Slovensko, Šalamounovy